

ꙗко тѣлесната смѣрть, колко по-вече трѣба
 да сѧ пазнимъ ꙗко дѹшевната смѣрть ко-
 то докарватъ грѣховѣте. Колкото ѣ по-че-
 стна и по-драга дѹшата ꙗко тѣлото то-
 кова по-вече трѣба и да ѧ пазнимъ. И да
 сѧ пазнишъ и да сѧ не пазнишъ ꙗко тѣлесна-
 та смѣрть не можешъ да ѧ оубѣгнешъ;
 тѣлесната смѣрть ѣ опредѣлена всѧкомѹ
 — слѣдователно и тебѣ. А кога оупа-
 зишъ дѹшата ꙗко смертоносната отрава
 на грѣхѹ, то во вѣки ще да живѣешъ
 макѧръ и да оумрешъ на тоѹ свѣтѣ: за-
 що то сѧ вожїмъта благодѧть ще воста-
 нешъ не въ смѣрть, но въ живѣтъ вѣч-
 ный. Пазисѧ и ты дѹше моѧ ꙗко всѧкъ
 грѣхъ катѣ ꙗко смертоносна отрава за да
 не тѧ оумертви. „Прїидѣте чада, глаго-
 летъ къ намъ Дѹхъ Свѧтый, „послушай-
 „те мене, страхѹ Господню научѹ васъ.
 „Кто ѣсть человекъ хотѧи живѣтъ,
 „любѧи днѣ видѣти блѧги? Оудержи